

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **T. A. B.**, zast. Mgr. Ing. Janem Klikem, Ph. D., advokátem se sídlem Karlovarská 130, Plzeň, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 2. 2020, č. j. 57 A 190/2018 – 46, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalované ze dne 5. 12. 2018, č. j. MV-115353-4/SO-2018, bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 20. 7. 2018, č. j. OAM-6470-18/DP-2018, kterým byla podle § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 35 odst. 3, § 37 odst. 2 písm. a) a § 56 odst. 1 písm. j) téhož zákona zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti jejího povolení k dlouhodobému pobytu.

[2] Žalobkyně podala proti uvedenému rozhodnutí žalované žalobu u Krajského soudu v Plzni, který ji rozsudkem ze dne 28. 2. 2020, č. j. 57 A 190/2018 - 46, zamítl.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) poté podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatelka odůvodňuje tím, že stále trvají důvody, na základě nichž krajský soud rozhodl o přiznání odkladného účinku její žalobě. Konkrétně stěžovatelka uvádí, že v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by došlo k zásahu do jejího práva na spravedlivý proces, neboť by neměla možnost osobně vystupovat v soudním řízení, být v kontaktu se svým právním zástupcem a udělovat mu konkrétní pokyny. Ačkoliv stěžovatelka může být k opuštění České republiky donucena až v souvislosti s rozhodnutím o povinnosti opustit Českou republiku nebo s rozhodnutím o správním vyhoštění, nemůže tato skutečnost být na překážku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť nelze předpokládat, že cizinec má předejít nenahraditelné újmě tím,

že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území České republiky. Navíc v době podání předmětného návrhu trval na území České republiky nouzový stav vyhlášený vládou a nebylo možné území státu opustit. Mezi Českou republikou i jinými evropskými státy a Vietnamem byly do odvolání pozastaveny všechny letecké spoje a není zřejmé, kdy budou tato spojení obnovena. Vycestování by znamenalo rovněž nepřiměřený zásah do života stěžovatelky, která v ČR legálně žije déle než 10 let, má zde vytvořeny ekonomické i osobní vazby a dosud vedla řádný život. Vycestování by vedlo k výpadku veškerých jejích příjmů a stavu hmotné nouze, neboť na jejím příjmu jsou závislé i její děti ve Vietnamu. Vůči České republice ani jiným osobám nemá stěžovatelka žádné dluhy.

[5] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v soudem stanovené lhůtě nevyjádřila.

[6] Podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 32 odst. 2 a 5 zákona o azylu nemá kasační stížnost v daném případě ze zákona odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek žalobě, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Po zhodnocení okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

[9] Nejvyšší správní soud vycházel zejména z předpokladu, že nedojde-li k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, bude stěžovatelka v důsledku právních účinků pravomocného rozhodnutí žalované nucena opustit území České republiky a vycestovat zpět do země původu, neboť, jak správně uvedla ve svém návrhu, nelze očekávat, že hrozící újme předejde tím, že bude na území České republiky pobývat nelegálně.

[10] Vzhledem k aktuální mimořádné situaci způsobené pandemií nemoci COVID-19, kdy ke dni rozhodování Nejvyššího správního soudu sice již netrvá nouzový stav vyhlášený vládou, nicméně letecká doprava mezi Českou republikou a Vietnamem je stále utlumena, není vycestování stěžovatelky fakticky možné. V případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by tak stěžovatelka byla faktickými okolnostmi donucena k nezákonnému pobytu na území České republiky.

[11] Ačkoliv Nejvyšší správní soud není vázán rozhodnutími krajských soudů ve správním soudnictví, obdobně jako v usnesení ze dne 10. 1. 2019, č. j. 10 Azs 299/2018 – 26, „*vzal také v potaz, že krajský soud přiznal odkladný účinek stěžovatelově žalobě, a to pouze s odkazem na jeho právo účastnit se osobně soudního řízení ve smyslu rozsudku NSS ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 Azs 73/2011-100, přestože se judikatura NSS v cizineckých věcech již nějakou dobu vyvíjí k přísnějšímu pojetí a zdůrazňuje mimořádnost okolností na straně cizince, jež mohou odůvodnit přiznání odkladného účinku jeho žalobě či kasační stížnosti (viz rozsudky NSS ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015-32, či ze dne 5. 10. 2017, č. j. 2 Azs 273/2017-19). Za takové situace stěžovateli vzniklo určité očekávání, že před NSS*

pokračování

budou na jeho návrh na přiznání odkladného účinku kladeny srovnatelné nároky, jaké na jeho návrh kladl krajský soud“.

[12] Nejvyšší správní soud neshledal ani skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se Nejvyšší správní soud již vyjádřil např. v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, když dospěl k závěru, že „[p]okud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu brozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu brozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 – 131, č. 1698/2008 Sb. NSS)“.

S ohledem na nutnost vycestování z České republiky stojí v daném případě proti újmě, která hrozí stěžovatelce, riziko narušení veřejného zájmu jen nízké nebo maximálně mírné intenzity. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je totiž rozhodnutím dočasné povahy, a tedy pouze dočasně oddaluje nutnost vycestování stěžovatelky z ČR, pokud by byla její kasační stížnost zamítnuta a pokud by stěžovatelka nezískala jiný pobytový titul.

[13] Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Vzhledem k tomu, že žalobě stěžovatelky přiznal odkladný účinek již krajský soud, postačí v daném případě, že se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky přezkoumávaného rozsudku Krajského soudu v Plzni, neboť tím se fakticky dočasně obnovuje odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalované ve věci stěžovatelky.

[14] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 28. května 2020

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu